

«На мінори розсипалась мряка...»

Хвильовий Микола

На мінори розсипалась мряка,
І летить з осики лист,
Але серце моє не залякло,
Не замовкло, бо я — комуніст.

І іду я дорогою, вітром,
На долоні у мене зоря,
Завтра маю пітьму освітити
У тайзі, у морозних зирян.

І ховаю в курначчя¹ генія...
Це — не Будда, не Магомет, не Конфуцій,
І не приймете ви його без преній,
Бо він із черева Революції.

А надворі «memento mori»²,
Тротуари бредуть в журбі
І вистукують — чуєте? — скоро
Закришталяться й очі повій.

Та не зріжу собі я голову —
Залізник я, і чути мій гук,
Краще вмить опинюся голий
на снігу!..

---

¹ Правильніше: курмаччя — лахміття.

² Пам'ятай про смерть (*латин.*).